

# QUEDAR-SE AL TROS

Júlia Viejobueno Cavallé



The logo for BOP, featuring a stylized white wave symbol above the lowercase letters 'bop' in a serif font.

## **Quedar-se al tros**

Júlia Viejobueno Cavallé

*“Des del present i des del jo, que és l’únic de cert que tenim a l’hora de fer discurs, puc dir que he decidit ser pagesa i continuar amb l’ofici i els trossos familiars perquè m’agrada, perquè vull, i perquè és una opció política.”*

A través d’una mirada afinada i literària, aquesta jove pagesa i escriptora desgrana un moment determinant de la seva vida: després d’haver cursat estudis literaris a la Universitat de Barcelona, decideix tornar al Priorat i quedar-se al seu poble, la Figuera, per continuar cuidant el tros de la seva família.

La seva és una opció difícil, però també és una oportunitat de futur per al territori, per aquest Priorat que, malgrat l’èxit, continua perdent població. Per això el seu compromís i el seu lloc al món és ferm quan ens diu: «Des del present i des del jo, que és l’únic de cert que tenim a l’hora de fer discurs, puc dir que he decidit ser pagesa i continuar amb l’ofici i els trossos familiars perquè m’agrada, perquè vull, i perquè és una opció política.»

Amb una prosa rica, lúcida i honesta, Júlia Viejobueno ens explica quina relació té amb el seu paisatge, amb la natura, amb les diferents feines del camp. Parla de la destresa del pagès a l’hora de llaurar, d’una cultura heretada necessària pel conreu, però també adverteix de com n’és de dur i de vulnerable el fet de ser pagès.

**Quedar-se al tros** ens ajudarà a entendre les reivindicacions dels centenars, milers, de pagesos que fa pocs mesos van sortir amb el tractor a reclamar uns drets i un paper en la societat i van arribar fins a Barcelona, aconseguint la solidaritat i empatia de tothom.

**Júlia Viejobueno Cavallé** (1994). De la Figuera, del Priorat i de família pagesa. Graduada en estudis literaris per la Universitat de Barcelona. El 2017 va decidir tornar a casa, on s’ha implicat en algunes iniciatives culturals i de defensa del territori com ara el Centre Quim Soler i Prioritat. Des de fa uns anys i malgrat les incerteses ha decidit seguir amb la feina de pagesa. Porta mitja vida fent fotos dels seus paisatges quotidians i ha estat columnista a La Directa. **Quedar-se al tros** és la seva primera obra publicada.

El relat de la **Júlia Viejobueno Cavallé** és realista i honest sobre les feines del camp, sobre la decisió de quedar-se al poble i continuar conreant el tros de la seva família, fent possible així el relleu generacional, tan difícil avui en dia.

### **Fragment del llibre**

“Quin és el començament? Hi ha començament?”

Fer un clot a terra i plantar. Posar la planta d'arrels incipients a la terra i que arrelí. El gest és repetitiu, sense gaire misteri. Les consideracions que l'acompanyen són bàsiques i lògiques, amb variacions segons el tipus de conreu, però cal tenir-les en compte i respectar-les.

El meu començament més repetit i conegut és el de plantar vinya. Té un punt de misticisme simbòlic perquè el forat el fem amb el parpal que té forma de creu. Cada cep és una creu clavada a terra; cada cop de creu és un espai estret i suficient per encabir-hi la petita estaca.

En aquest moment el cep no fa més de trenta centímetres i és un bastó recobert gairebé tot de cera verda que uneix l'empelt. A la part de dalt s'entreveu el borró d'on brotarà si la sort l'acompanya. Per la part de baix recupera la textura llenyosa i en surten les arrels.

Per posar el cep a terra s'han de tallar les arrels ben curtes. És un gest que facilita que la planta càpigui al forat, i no deixa de ser curiós que per arrelar calgui tallar les arrels.

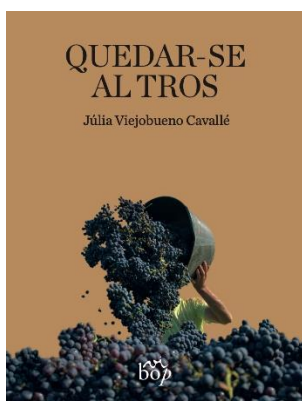
El següent moviment és posar-hi terra, un grapat que vagi fins al fons i atacar-la, que vol dir atapir-la contra les arrels perquè no hi quedi cap cambra d'aire. S'ha de vigilar que no hi caiguin pedres, que per molt petites que siguin ja passen a ser un obstacle.

L'acció acaba amb uns quants cops d'aixadella per trencar les parets del forat del parpal i cobrir el que queda al descobert amb més terra. Al costat, s'hi posa una canya petita per fer visible el cep, que no aixeca dos pams, i a l'aire un pensament entre la fe i el desig perquè el futur li sigui pròsper. I així l'un darrere l'altre.

Plantar és un començament i replantar una continuació, i no és fàcil discernir què és què. Un cep que es planta sempre serà un punt de partida, un inici d'una vida. Si es replanta, si es posa en els espais buits d'altres que van morir en vinyes ja plantades, és un punt de partida i un punt i seguit.

Que plantar sigui un començament no deixa de ser també una ficció. És imaginar els anys que vindran, els raïms, les formes que agafaran els rabassons i la visió de la uniformitat de la vinya, però també una mitja mentida.

Quin és el començament, doncs? [...]”



## ***Quedar-se al tros***

Júlia Viejobueno Cavallé

Pàgines: 64

PVP 13,00 €

ISBN: 978-84-128000-4-3

Editorial: [VIBOP Edicions](http://vibop.com)